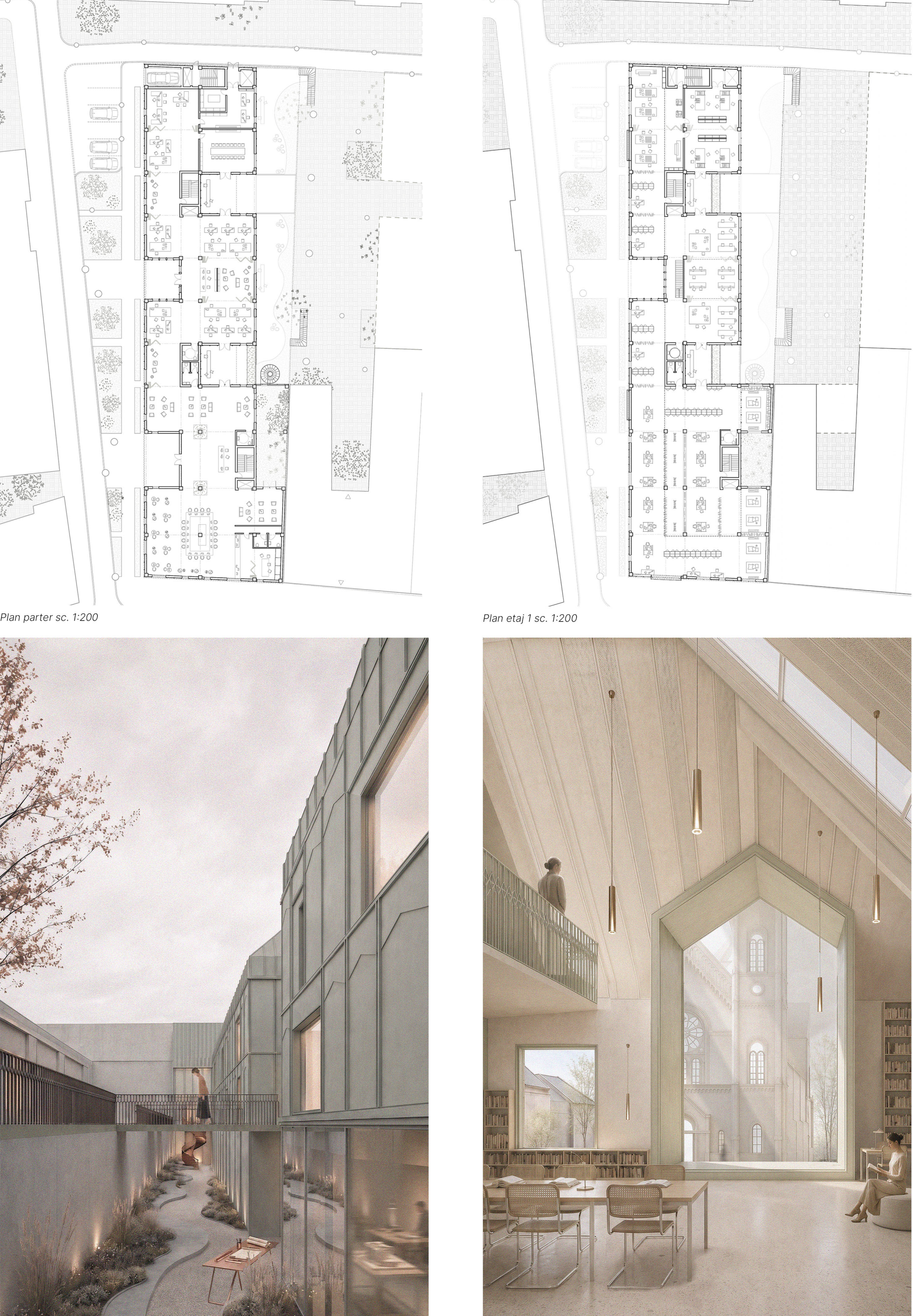
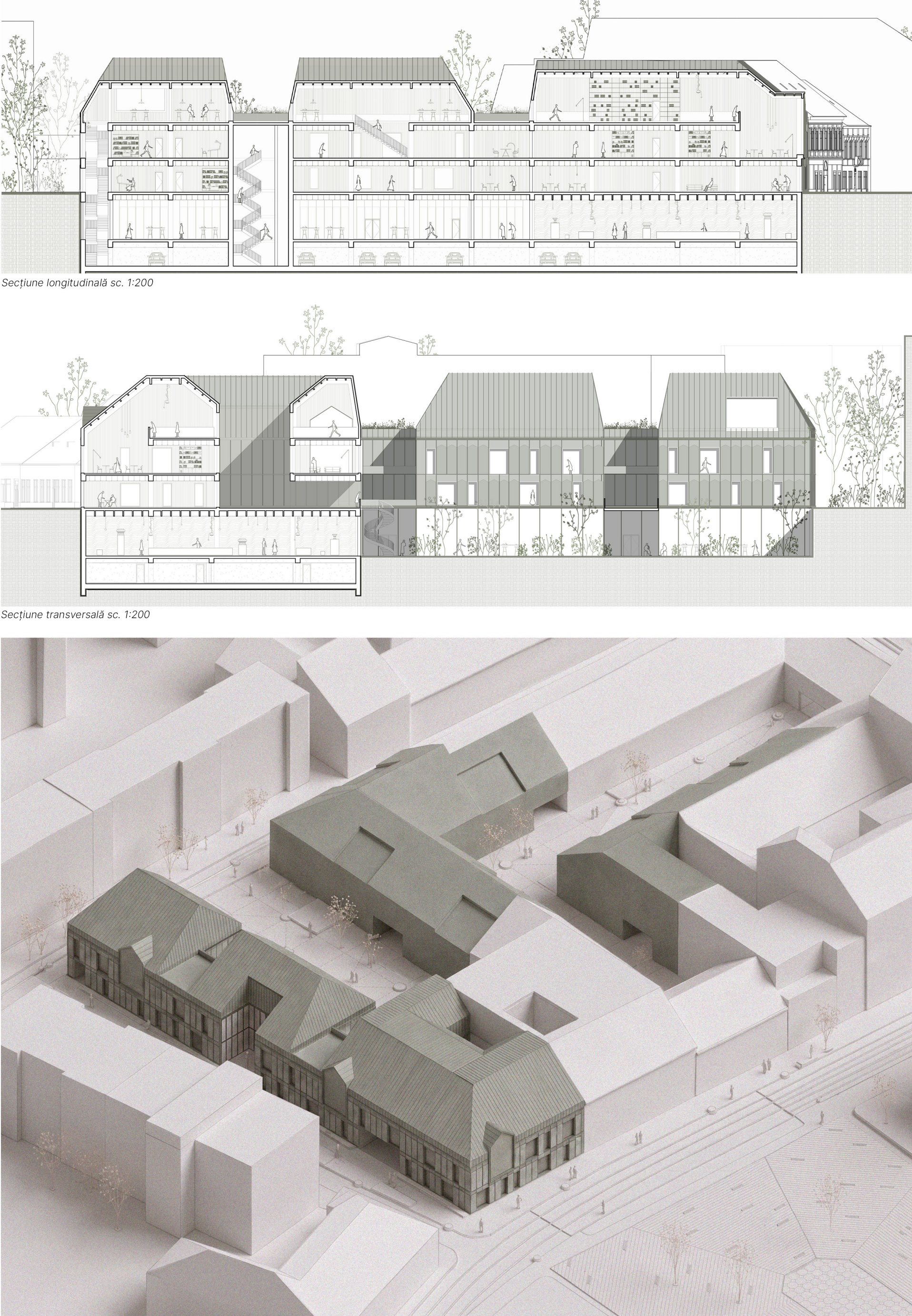
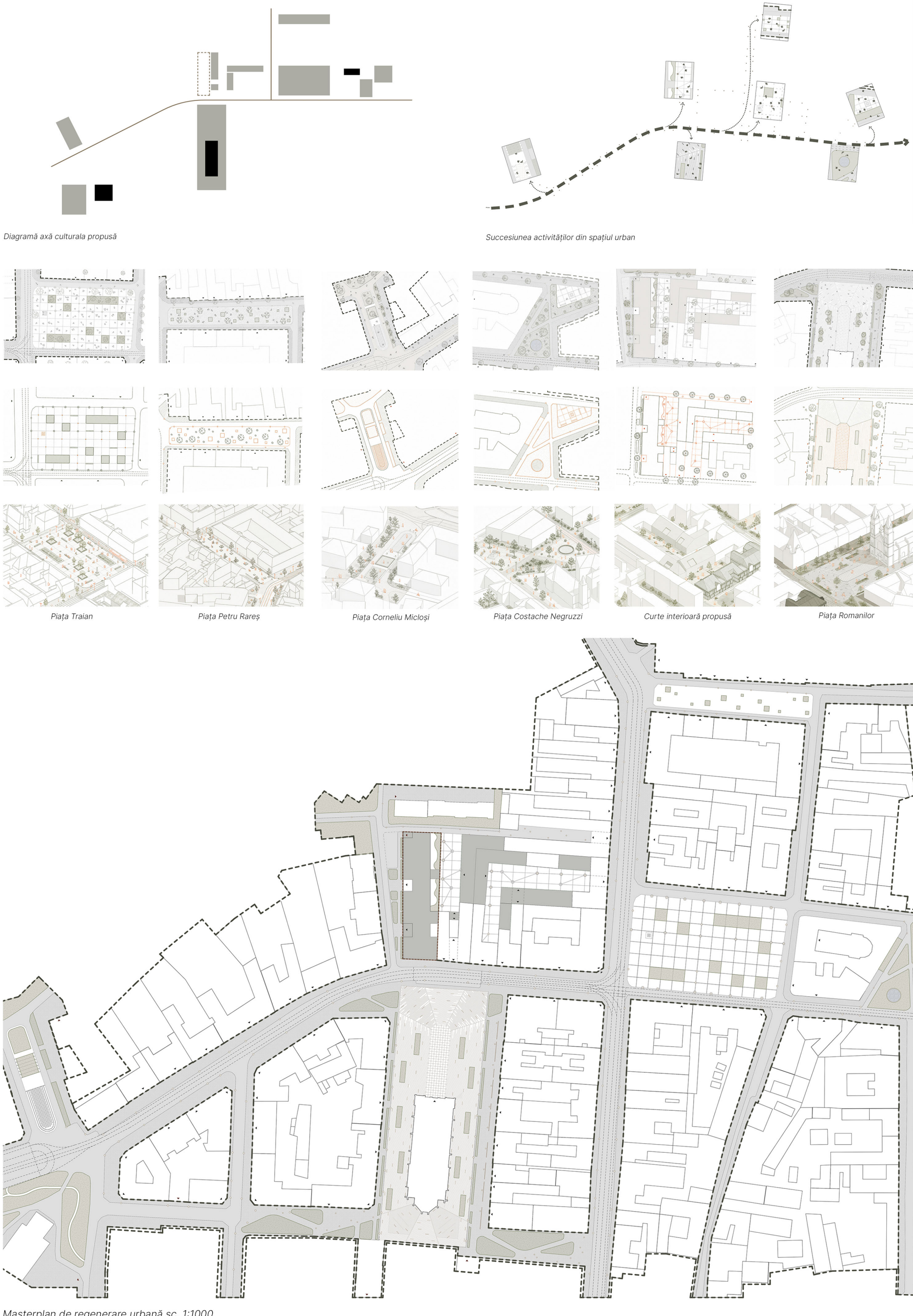




GRADUATION PROJECTS

ROLucrări de licență HUDiplomamunkák SRBDiplomski radovi

AUTHOR(S)/TEAM REPRESENTATIVES
ROAutor(i)/Reprezentanți echipei HUAz épitkezők/A csapat képviselői SRBAutori/ Predstavnički tima

Mara Pauliuc

PROJECT TITLE
ROTitlul proiectului în limba engleză HUA projekt címe SRBNaslov projekta

Creative Industries Center

PROJECT LOCATION
ROLocația proiectului HUAProjekt helyszíne SRBLokacija projekta

Timișoara, România

PROJECT COMPLETION DATE
ROData finalizării proiectului HUAz építkezés befejezésének dátuma SRBDatum završetka izgradnje

Iulie 2026

PHOTO CREDITS
ROCredit foto HUFényképek hitelei SRBFoto krediti

Mara Pauliuc

PROJECT DESCRIPTION IN MOTHER TONGUE
RODescrierea proiectului în limba maternă HUA projekt leírása a pályázó anyanyelvén SRBOpis projekta na maternjem jeziku

Proiectul propune un centru pentru industrii creative, restaurare și manufactură contemporană în cartierul Fabric din Timișoara, pornind de la memoria sa productivă. Aici, locuirea, meșteșugurile și activitățile manufacturiere au coexistat timp îndelungat, iar această relație se păstrează încă în structura urbană, în loturile lungi, casele-vagon, curțile interioare și profunzimea parcelor. Intervenția se înscrie într-o strategie mai amplă de regenerare, care conectează piețele, traseele pietonale și spațiile subutilizate printr-o axă culturală și propune, în locul unei transformări radicale, activarea treptată a cartierului prin intervenții punctuale. La scara sitului, clădirea completează frontul stradal și, în același timp, deschide parcela spre interior. Pornind de la tipologia casei-vagon și de la logica lotului lung, volumul este modelat prin subtracții care generează curți, logii, terase, treceri și spații intermediare. Centrul reunește ateliere pentru restaurare, prototipare și prelucrarea lemnului, metalului și sticlei, alături de spații pentru cercetare, colaborare, expunere și activități publice. Organizarea funcțională răspunde cerințelor de accesibilitate, zgomot și tehnologie, astfel încât producția grea este

amplasată la nivelurile inferioare, parterul devine deschis și accesibil orașului, iar etajele sunt dedicate cercetării, colaborării și manufacturii fine. Prin curtea engleză, lumina naturală pătrunde în subsol, iar atelierele devin vizibile, astfel încât producția nu este ascunsă, ci adusă în relație directă cu spațiile publice ale clădirii. Curtea interioară devine astfel nucleul proiectului, transformând profunzimea parcelei într-un spațiu comun, luminos și activ, care leagă volumele, funcțiunile și utilizatorii. În același timp, perspectivele încadrate către Biserica Millennium păstrează legătura cu unul dintre rezelele majore ale cartierului. Structura mixtă, alcătuită dintr-o bază și planșee din beton armat, completează la nivelurile superioare de închideri ușoare pe structură de lemn, susține această organizare stratificată. Tencuiala, suprafețele vitrate și tabla fâltuită, continuată pe acoperișurile înclinate, reușesc volumele într-o imagine contemporană și unitară. Prin această intervenție, arhitectura completează țesutul existent, activează interiorul parcelei și continuă patrimoniul productiv al fabricii într-o formă actuală.

The project proposes a centre for creative industries, restoration, and contemporary manufacturing in Timișoara's Fabric district, drawing on its productive memory. Here, housing, crafts, and manufacturing activities once coexisted, and this relationship can still be read in the urban structure, in the long plots, wagon houses, inner courtyards, and depth of the parcels. The intervention forms part of a broader regeneration strategy that connects squares, pedestrian routes, and underused spaces through a cultural axis and, rather than radically redesigning the neighbourhood, seeks to reactivate it gradually through precise, site-specific interventions. At the scale of the site, the building completes the street frontage while simultaneously opening the plot towards its interior. Starting from the wagon-house typology and the logic of the long plot, the volume is shaped through a process of subtraction that creates courtyards, loggias, terraces, passages, and intermediate spaces. The centre brings together workshops for restoration, prototyping, and the processing of wood, metal, and glass, alongside spaces for research, collaboration, exhibition, and public activities. Its functional organisation responds to accessibility, noise, and technological requirements, placing heavy

production on the lower levels, opening the ground floor to the city, and dedicating the upper floors to research, collaboration, and fine manufacturing. Through the sunken courtyard, natural light reaches the basement and the workshops become visible, so production is not concealed but brought into direct relation with the building's public spaces. The inner courtyard therefore becomes the project's core, transforming the depth of the plot into a shared, luminous, and active place that connects volumes, functions, and users. At the same time, framed views towards the Millennium Church maintain a visual relationship with one of the district's main landmarks. The hybrid structure, composed of a reinforced-concrete base and floor slabs, complemented by lightweight timber construction on the upper levels, supports this layered organisation. Plaster, glazed surfaces, and standing-seam metal, continued across the pitched roofs, bring the volumes together in a coherent contemporary expression. Through this intervention, architecture completes the existing urban fabric, activates the interior of the plot, and carries Fabric's productive heritage forward in a contemporary form.